

Creățiunea – o temă biblică

Prietene, de cand omul a pacatuit si s-a separat de Dumnezeu, tendinta sa naturala a fost de a se departa de El, de a fugi de el, de a se ascunde. In gradina Eden Adam si Eva s-au ascuns dupa un copac. Astazi omul o face la fel ascunzandu-se dupa copacul indoielilor sale, a incertitudinilor, a copacului scuzelor pe care si le inventeaza pentru a spune ca nu exista Dumnezeu si ca viata si tot ceea ce vedem, Universul este rezultatul pur si simplu al unei intamplari. De aceea de-a lungul Bibliei, scriitorii sai in mod direct sau indirect au facut tot posibilul de a aminti omului sensul literal al creatiunii. Asa ca, Creatia este o tema biblica, iar in acest studiu vom analiza cateva texte care confirma descrierea literala a creatiunii prezentat in cartea Genezei.

Sa incepem sa citim Geneza 2,7:

„⁷Domnul Dumnezeu a făcut pe om din țărâna pământului, i-a suflat în nări suflare de viață, și omul s-a făcut astfel un suflet viu.”

Stii sunt unii critici care afirma ca acest capitol 2 reprezinta o alta descriere a creatiunii, ca a fost scris de alt autor si ca acesta ar fi incoerent cu primul capitol al acestei carti. Dar prietene daca facem o analiza cu atentie a acestor doua capitole, vom observa ca in capitolul 2 Moise detaliaza anumite aspecte prezentate mai succint in primul capitol, in special cu privire la creatia lui Adam si a Evei. Nu e necesara multa analiza pentru a ajunge la aceasta concluzie, este acolo inaintea ochilor nostri, si demonstreaza ca cele doua descrieri ale creatiei sunt complementare si nu exista intre ele divergente. Chiar Domnul Isus cand a fost pe pamant s-a folosit de parti din ambele capitole ca si baza biblica in invaturile Sale. Sa citim de exemplu ce spune Matei 19,4-6:

„⁴Drept răspuns, El le-a zis: "Oare n-ați citit că Ziditorul, de la început i-a făcut parte bărbătească și parte femeiască,

⁵și a zis: „De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa, și se va lipi de nevasta sa, și cei doi vor fi un singur trup?”

⁶Așa că nu mai sunt doi, ci un singur trup. Deci, ce a împreunat Dumnezeu, omul să nu despartă.””

Vezi prietene, la intrebarea fariseilor de a aluga un om pe sotia sa, in raspunsul Sau, Isus a folosit o parte din Geneza 1 si alta din Geneza 2, confirmand prin aceasta ca ambele capitole reprezinta acelasi principiu si ca in realitate vorbesc despre aceeasi istorie.

Partea a doua a acestui studiu prezinta creatiunea reflectata in cartea Psalmi. Sa incepem cu Psalmul 8, un psalm cunoscut unde gasim cel putin doua teme care vorbesc despre creatiunea prezentata in Geneza 1. Sa citim de exemplu Psalmi 8,3.4:

„³Când privesc cerurile - lucrarea mâinilor Tale - luna și stelele pe care le-ai făcut,

⁴îmi zic: "Ce este omul, ca să Te gândești la el? Și fiul omului, ca să-l bagi în seamă?"

Aici David spune cine a creat cerurile, luna si stelele si anume Dumnezeu. Si ce spune Moise in Geneza? Acelasi lucru!

Sa mergem acum la versetele 5-8:

*„⁵L-ai făcut cu puțin mai prejos decât Dumnezeu, și l-ai încununat cu slavă și cu cinste.
⁶I-ai dat stăpânire peste lucrurile mâinilor Tale, toate le-ai pus sub picioarele lui:
⁷oile și boii laolaltă, fiarele câmpului,
⁸păsările cerului și peștii mării, tot ce străbate cărările mărilor.”*

Iti dai seama, spune David ca Dumnezeu a creat totul si l-a incredintat omului pentru ca omul sa poata beneficia de totul. Iar acum compara aceste versete cu Geneza 1,28:

„²⁸Dumnezeu i-a binecuvântat, și Dumnezeu le-a zis: "Creșteți, înmulțiți-vă, umpleți pământul, și supuneți-l; și stăpâniți peste peștii mării, peste păsările cerului, și peste orice viețuitoare care se mișcă pe pământ."”

Prietene, nu este aceasta acelasi principiu spus si de David?

Acum sa mergem la Psalmul 104,24:

„²⁴Cât de multe sunt lucrările Tale, Doamne! Tu pe toate le-ai făcut cu înțelepciune, și pământul este plin de făpturile Tale.”

La ce lucrari se refera aici? Aaaa, ar fi bine sa citesti tot psalmul, eu nu am sa o fac din lipsa de timp, dar acest psalm este o minunata piesa poetica despre creatiune. Ordinea creatiunii prezentata in acest psalm este aceeași ordine prezentata in Geneza 1, incepand cu lumina si cerul si terminand cu crearea fiinta umane. Creatiunea sugerata prin versetul 7 al acestui psalm care spune „dar, la amenințarea Ta, au fugit, la glasul tunetului Tău au luat -o la fugă”, aceeași expresie este reluata in versetul 30 unde spune ca Duhul zbura pe deasupra apelor. Acuma ce ma impresioneaza este versetul 5. Iata ce spune acest verset:

„⁵Tu ai așezat pământul pe temeliile lui, și niciodată nu se va clătina”

Aici vorbește despre pamant si temelia sa relatează cu creatiunea. Tocmai acest fapt evolutionistii teisti nu-l accepta. Ei cred ca Pamantul a fost creat pentru ca apoi sa fie abandonat pentru milioane de ani si ca in saptamana creatiunii materia deja exista. Dar acum vine textul biblic care vine si spune ca in saptamana creatiunii Dumnezeu a pus temeliile pamantului. Ce pacat ca de multe ori ne este frica sa privim lucrurile asa cum le prezinta Biblia. De exemplu Biblia spune ca Iona a fost inghitit de un peste mare, iar acest peste l-a avut in pantecele sale 3 zile, fara sa il digere, si ca dupa aceea l-a vomitat viu. Iar acum ce se intampla? Multi crestini bat marile lumii pentru a vedea daca pot gasi un peste care e capabil sa inchiga o victima si sa nu o digere timp de 3 zile. Si toate acestea pentru ce? Pentru a demonstra celor necredinciosi ca Biblia este o carte de stiinta. Dar eu le spun, ca indiferent de cat de sicri sunt si de cat de mult vor cauta acest peste, niciodata nu il vor gasi, pentru ca ce si s-a intamplat lui Iona a fost un miracol, iar miracolele prietene nu se inteleg ci se accepta.

Acelasi lucru se intampla cu creatiunea, incercand sa armonizezi ce spune creatiunea cu ceea ce spune geologia, stiinta, si aceasta numai pentru a da fundament stintific la ceea ce spune Biblia poate sa fie o buna intentie dar nu prea are sens. Prietene eu cred in puterea lui Dumnezeu, Biblia imi spune ca cerul si pamantul a fost creat prin puterea Cuvantului Sau, iar eu il accept, nu exista maniera si forma stintifica care sa demonstreze ca, cuvantul in sine poate crea, acest fapt se poate accepta numai prin credinta, iar credinta poate sa aiba numai cel care traieste in relatie intima cu Dumnezeu, ateul nu poate sa aiba credinta, pentru aceasta nu este ceva care omul il poate fabrica, este un dar celui care cauta, cere, primeste.

Sa mergem acum la partea a treia a studiului si vedem aici tema creatiei in cartea Iov. Aceasta cartea este plina de declaratii despre puterea creatoare a lui Dumnezeu. Dar trebuie sa intelegem multe declaratii de acest fel, prin prisma situatiei dificile prin care Iov trecea. Iov era bolnav, fiii sai au murit, toate avutiile sale au disparut iar chiar sotia sa si prietenii sai il acuzau ca fiind vinovatul pentru tot ce s-a intamplat, pentru ca

dupa cum spun prietenii sai, Iov a primit pedeapsa meritata pentru un pacat ascuns. Dar Iov stia ca nu era asa, iar Dumnezeu de asemenea o stia, idee rezultata din intrebarea pe care a pus-o lui Satana „nu ai vazut pe robul meu Iov?” In declaratiile lui Iov, il vedem intrand intr-un conflict interior teribil, pentru ca el doreste sa se increada in Dumnezeu, dar situatia in care se afla il determina sa nu vada la inceput pe Dumnezeu. Astfel ca nu stie ce sa creada, plange, se roaga, si chiar intr-o oarecare masura crede ca Dumnezeu este nedrept cu el. Dar tocmai atunci Dumnezeu i se prezinta intr-un vartej si iata ce spune in capitolele 38 si 39 din cartea Iov, permite-mi mai exact sa citesc versetele 4-7 din capitolul 38:

„⁴Unde erai tu când am întemeiat pământul? Spune, dacă ai pricepere.

⁵Cine i-a hotărât măsurile, știi? Sau cine a întins frânghia de măsurat peste el?

⁶Pe ce sunt sprijinite temelile lui? Sau cine i-a pus piatra din capul unghiului,

⁷atunci când stelele dimineții izbucneau în cântări de bucurie, și când toți fiii lui Dumnezeu scoteau strigăte de veselie?”

Daca vei citi aceste doua capitole vei vedea ca sunt doua capitole minunate, sunt facute pentru a da de gandti chiar si celui mai necredincios din rasa umana, si in sfarsit dupa toate acestea, Iov recunoaste ca este prea mic pentru a intelege secretele creatiunii, cu cat mai mult misterele durerii si a suferintei. Iov 42,1-6 spune chiar mai mult:

„¹Iov a răspuns Domnului, și a zis:

²„Știu că Tu poți totul, și că nimic nu poate sta împotriva gândurilor Tale”. -

³„Cine este acela care are nebunia să-Mi întunece planurile?” - "Da, am vorbit, fără să le înțeleg, de minuni, care sunt mai presus de mine și pe care nu le pricep." -

⁴„Ascultă-Mă, și voi vorbi; te voi întreba, și Mă vei învăța.” -

⁵„Urechea mea auzise vorbindu-se de Tine; dar acum ochiul meu Te-a văzut.

⁶De aceea mi-e scârbă de mine și mă pocăiesc în țărână și cenușă.”

Cine este cel care dovedeste lipsa de cunostinta si care intuneca planurile lui Dumnezeu? Acesta era Iov, nu poate sa inteleaga lucruri minunate, tocmai de aceea Dumnezeu il incurajeaza sa intrebe si sa asculte, iar el apoi spune ca auzise de El dar acum chiar Il poate vedea, de aceea se pocaieste in praf si cenusa. O prietene ce final fericit. Aici intra din nou ceva ce am mai spus si vreau sa mai repet. Creatiunea este un mister si numai in ziua in care cineva incepe sa cunoasca dragostea divina, intelege ca nu exista argumente umane care sa conduca pe cineva la Dumnezeu, ca si Mantuitor si Salvator.

Acesta nu inseamna ca nu putem sa prezentam argumente, clar ca putem suntem liberi sa aducem argumentele pe care le dorim, dar din pacate sunt argumente care nu sunt capabile sa lamureasca pe necredincios. Singura care poate lamuri este puterea Duhului Sfânt.

In anumite momente ale vietii, cand omul este lovit de probleme, trebuie sa isi intoarca privirea catre Dumnezeu, iar in acel moment nu ii ramane alta alternativa decat sa accepte pe Isus Hristos, iar cand il accepta, nu mai sunt nevoie de argumente pentru ca se bazeaza chiar pe Cuvantul Sau prezentat in Biblie.

Dar ce zic profetii despre Creatiune? Sa incepem cu Isaia 45:18:

„¹⁸Căci așa vorbește Domnul, Făcătorul cerurilor, singurul Dumnezeu, care a întocmit pământul, l-a făcut și l-a întărit, l-a făcut nu ca să fie pustiu, ci l-a întocmit ca să fie locuit: "Eu sunt Domnul, și nu este altul!"

Aici gasim ca Dumnezeu a creat pamantul pentru a fi locuit de fiinta umana, de aceea a pregatit dinainte atmosfera, plantele, animalele, pamantul, izvoarele... Dumnezeu nu face nimic fara sens, tocmai de aceea imi este atat de dificil sa inteleg ca intr-o zi Dumnezeu a creat Pamantul gol pentru ca mai apoi sa il

abandoneze milioane de ani, ca si cum ar fi spus „pai.. voi vedea ce voi face cu el...”. Nu nu a fost asa! Dumnezeu a panificat totul cu grija pana la crearea fiintei umane.

Acum sa vedem ce spune si Ieremia 51:16:

„¹⁶De glasul Lui, urlă apele în ceruri; El ridică norii de la marginile pământului, dă naștere la fulgere și ploaie, și scoate vântul din cămărilor lui.”

Te rog sa observi acelasi concept intalnit in psalmi desi acum citim in Ieremia. Te rog sa observi armonia intre cei doi si de asemenea cu conceptul lui Iov despre Creatiune. Da impresia ca cei trei parca s-ar fi intalnit pentru a stabili ce vor spune, si iata-i prezentand acelasi adevar aproape cu aceleasi cuvinte.

Dar nu sunt numai ei in aceasta linie. Sa vedem ce spune Amos 4,13:

„¹³Căci iată că El a întocmit munții, a făcut vântul, și spune omului până și gândurile lui. El preface zorile în întuneric, și umblă pe înălțimile pământului: Domnul, Dumnezeul oștirilor, este Numele Lui.”

Observa cum de asemenea Amos avea o conceptie clara cu privire la Dumnezeu ca si Creator. Dar acum, pentru a rezuma acesta parte sa vedem ce spune si Zaharia 12,1:

„Prorocia, Cuvântul Domnului despre Israel. Așa vorbește Domnul, care a întins cerurile și a întemeiat pământul, și a întocmit duhul omului din el:”

Te rog sa observi cuvântul „a întemeiat”, cuvânt folosit si de ceilalti profeti care in dictionar inseamna a funda, a infiinta, a pune temelii. Tocmai de aceea daca Dumnezeu la inceput a pus temeliiile pamantului, el a consolidat pamantul nu inseamna ca el ar fi existat deja,ci in acel moment Dumnezeu a facut chiar si temeliiile Pamantului.

Pentru finalul acestui studiu sa trecem in Noul Testament. Sa studiem parte din discursul lui Pavel din Aeropag, tinut inaintea epicurienilor si stoicilor, doua curente filozofice ale caror concepte despre originea lucrurilor nu era cu mult mai diferite de a celor de astazi, poate mai putin sofisticati, dar tot la fel de confuzi. Chiar si asa totusi Pavel observa un altar ridicat la intrarea in oras in cinstea unui dumnezeu necunoscut. Apostolul Pavel a declarat inaintea lor ceea ce spune in Fapte 17,24-25:

„²⁴Dumnezeu, care a făcut lumea și tot ce este în ea, este Domnul cerului și al pământului, și nu locuiește în temple făcute de mâini.

²⁵El nu este slujit de mâini omenești, ca și când ar avea trebuință de ceva, El, care dă tuturor viața, suflarea și toate lucrurile.”

Intelegi? Conceptul lui Pavel este clar, Dumnezeu a facut toate lucrurile, pentru el nu exista nici o indoiala, la fel ca si tuturor celorlalti scriitori ai Noului Testament, care direct sau indirect au vorbit de asemenea despre Creatiune ca si opera a lui Dumnezeu.

Sa vedem de exemplu ce spune 2 Petru 3,5:

„⁵Căci înadins se fac că nu știu că odinioară erau ceruri și un pământ scos prin Cuvântul lui Dumnezeu din apă și cu ajutorul apei,”

Si gasim si mai mult. In cartea Apolipsa Ioan este categoric cand vorbeste despre Creatiune ca si lucrarea lui Dumnezeu. Iata ce spun cei 24 de batrani in Apocalipsa 4,11:

„¹¹”Vrednic ești Doamne și Dumnezeul nostru, să primești slava, cinstea și puterea, căci Tu ai făcut toate lucrurile, și prin voia Ta stau în ființă și au fost făcute!””

Stii in Apocalipsa 10,5.6 spune chiar mai mult:

*„⁵Și îngerul, pe care-l văzusem stând în picioare pe mare și pe pământ, și-a ridicat mâna dreaptă spre cer,
⁶și a jurat pe Cel ce este viu în vecii vecilor, care a făcut cerul și lucrurile din el, pământul și lucrurile de pe el, marea și lucrurile din ea, că nu va mai fi nici o zăbavă.”*

Iti dai seama, ca la sfarsitul istoriei pamantului, toti vor declara ca Dumnezeu este Creatorul. Acum vine intrebarea, de ce crezi ca asa se va intampla? Pentru ca Dusmanul a incercat sa il detroneze pe Dumnezeu din postura de Creator, dorind ca onoarea sa fie pentru el, si multi au fost inselati care si-au inventat motive si scuze pentru a nu accepta pe Dumnezeu si nici lucrarea Sa creatoare. Si ce s-a intamplat cu toti acestia? Pavel descrie aceasta in Romani 1,18-25:

*„¹⁸Mânia lui Dumnezeu se descoperă din cer împotriva oricărei necinstiri a lui Dumnezeu și împotriva oricărei nelegiuiri a oamenilor, care înăbușe adevărul în nelegiuirea lor.
¹⁹Fiindcă ce se poate cunoaște despre Dumnezeu, le este descoperit în ei, căci le-a fost arătat de Dumnezeu.
²⁰În adevăr, însușirile nevăzute ale Lui, puterea Lui veșnică și dumnezeirea Lui, se văd lămurit, de la facerea lumii, când te uiți cu băgare de seamă la ele în lucrurile făcute de El. Așa că nu se pot dezvinovăți;
²¹fiindcă, măcar că au cunoscut pe Dumnezeu, nu L-au proslăvit ca Dumnezeu, nici nu I-au mulțumit; ci s-au datat la gândiri deșarte, și inima lor fără pricepere s-a întunecat.
²²S-au fălit că sunt înțelepți, și au înnebunit;
²³și au schimbat slava Dumnezeului nemuritor într-o icoană care seamănă cu omul muritor, păsări, dobitoace cu patru picioare și târâtoare.
²⁴De aceea, Dumnezeu i-a lăsat pradă necurăției, să urmeze poftele inimilor lor; așa că își necinstesc singuri trupurile;
²⁵căci au schimbat în minciună adevărul lui Dumnezeu, și au slujit și s-au închinat făpturii în locul Făcătorului, care este binecuvântat în veci! Amin.”*

Stii, in aceasta lume tu poti inventa tot ce iti doreste inima, poti nega de asemenea tot ce vrei, poti spune ce iti place, dar in textele pe care tocmai le-am citit, Pavel descrie pe oamenii din timpul sfarsitului care spune ca daca in timpurile sfarsitului exista cineva care nu crede, nu accepta si care crede ca lumea a aparut asa din intamplare printr-o explozie cosmica, daca exista cineva care gadeste asa, nu va fi pentru ca nu au avut ocazia ca sa stie, pentru ca Dumnezeu a descoperit dragostea Sa, preocuparea Sa si iubirea Sa pentru fiinta uman, puterea Sa creatoare in multe forme, dimineata cand soarele rasare, seara cand apune, cand ploaia cade, cand planta se deschide, creste, aduce fructe, in toate El a descoperit puterea Sa creatoare. Cine nu crede, nu crede, dar eu iti spun ca eu intotdeauna voi crede in El ca si Creatorul meu, si daca cred il si accept in viata mea, intelegand ca nu sunt in viata numai ca un balon de sapun plutand la intamplare, nu sunt o hartie luata de vand incolo si incoace, ci o fiinta minunata creata de un Dumnezeu minunat si care are un plan special pentru mine. Terminam aici studiu invitandu-te sa meditezi la aceasta.